

Точка зору

Чому слабка українська «сильна влада»?

Про позитивний владний танDEM, як про узгоджену дію представницької і виконавчої влади, в Україні говорять давно, але політики діють навпаки. Дуже зручним видається нав'язаний зовні ідіотський принцип розподілу влади на «гілки». Своєрідна програма-технологія проти ідеї сильної держави. Ділять владу на атоми і потім «героїчно» переборюють власноруч створену проблему шляхом «перерозподілу» чи навіть «делегування» повноважень між цими уявними «гілками» владного дерева.

Про народні корені влади взагалі не мовиться – владне дерево має тільки «гілки». Поняття нації чиновники взяли у вжиток лише з метою надання йому фальшивого змісту. В результаті нічого путнього в нас не виходить. Чи не пора забути про поділ влади на умовні гілки і вважати її єдиним і неподільним надбанням нації, інструментом, який повинен працювати на загальне благо?

Президент відповідає за поступ держави і повинен мати в руках реальний штурвал. Уряд повинен бути легко керованим, бути кермом корабля. Законодавці не мусять бути пупом держави – їхнє призначення писати закони, з ретельністю штурмана, що прокладає курс на мапі до бажаної всіма мети. Верховний арбітр - суд має функцію залагоджувати людські суперечки і карати злочинців. Навіть при недосконалому суді, поганих законодавців і недосвідченій команді політиків державний корабель буде пливати вперед при одній умові - кермо повинно слухатись волі капітана.

Не може існувати влада 350 народних капітанів. Капітан може виявитись поганим і команда може його замінити, але без тандему капітан-кермо (президент-прем'єр) корабель приречений. У випадку корабля «Україна», не без зовнішнього втручання, владний танDEM досі налагодити не вдається. Формально він відновлений і це вже добре, але який танDEM не задовольняє нікого. Поява владного тандему такої якості, який є в Європі і навіть в найгіршому російському варіанті в Україні найближчим часом не прогнозується. Це дуже погано, адже тільки сильна, тобто системно функціональна влада, може протистояти світовим кризам і захищати інтереси громадян. Без такої влади нічого потикається в Європейське співтовариство.

Вкрай небезпечно йти в будь-які спілки, які, звісно, обмежують конкуренцію на користь сильних. Росії танDEM «Путін-Медведев» життєво необхідний для стримування природного розпаду федерації, яка має всі ознаки обрізаної царської чи аналогічно радянської імперії. Татарстан вже фактично не визнає пріоритет російської мови і прагне незалежності. Кавказ і народи Сибіру теж тяжіють до власної самобутності, а це перший крок до державного вільного самовизначення. Додається потужна комплексна експансія Китаю поки що до Уралу. Російський танDEM призначений стримувати жорстоку міжусобну боротьбу багатой верхівки, після

чого може настати жорстокий великий російський безлад з новим переділом власності. Якщо б це сталося, доля ослабленої Росії була б вирішеною в найтрагічніший спосіб. В цьому не зацікавлені і великі світові гравці, остерігаючись порушення динамічної рівноваги сил і виходу на перше місце Китаю.

Отже російський танDEM – це не просто домовленість Путіна з Медведевим, його хоче вищий владний клуб світу. Ми можемо з гумором сприймати російський «вічний танDEM» «Путін-Медведев», але після минулої руйнації єдиної системи влади, Україні теж конче потрібен хоча б десятилітній період сильної влади, незалежно від того якою вона буде. Краще, якщо б вона була виражено українською. При цьому має відбуватись концентрація громадської активності українців як своєрідний «демократизатор» влади. Тільки українці можуть змусити владу переглянути гуманітарну і національну політику, що становить основи, які визначають якість життя та економіку.

На жаль світова позиція щодо українського ефективного владного тандему завжди буде діаметрально протилежною, ніж до російського, тобто різко негативною. Нікому не потрібний сильний центр впливу у Києві. Це відчутно суто емоційно, навіть без аналітики. Достатньо прочитати про реакцію провідних держав світу на арешт Юлії Тимошенко. Інформаційні наїзди на Україну почались вже з перших днів від проголошення незалежності. Більш менш вдалу нагоду притлумити нашу державу світ не пропускає ніколи. Деякі політики вважають це позитивом в сенсі примушення до демократії наших не таких президентів і владних політиків, але ж санкції битимуть по державі і кишенях громадян, а мільйонери-політики навіть у кризу продовжують подвоювати статки.

На диво дружні удари ззовні і підживлення «п'ятої колони» теж ззовні призводять до унеможливлення існування цілісного громадянства. На це ж працюють збочення системи освіти і гуманітарної політики. От і весь комплекс технології руйнування сильної української влади. В парламенті працює потужне російське лобі. Уряд і силові структури – строката суміш з російських і українських типажів чиновників. Президент обраний під гасла проросійськості. Навіть якщо президент неминує під тягарем конституційної відповідальності буде ставати проукраїнським, то поперек стане парламент і не має стимулу набувати ознак українськості уряд, не припинить діяльність багатолітній «Русській мір», хтось триматиме на потрібній посаді якогось табачника.

Українське суспільство опутане стійкими метастазами внаслідок глибокого проникнення в державне тіло провідників чужих інтересів – надто ми спокосили для світу власним багатством держава. Тому держава буде під світовим пресом завжди і наступна після справи Тимошенко дружна інформаційна атака знайде привід – хоч в захист гомосексуалістів чи од-

ностатевих шлюбів. Привід не має значення, якщо дуже хочеться принизити багату державу з величезним конкурентним потенціалом не зі зла, а щоб вирішити проблеми конкретних глобалізованих анклавів, які не бажують латати власні діри за рахунок зниження якості життя свого населення.

Давити Україну давно є вигідним великим світовим бізнесом. В контексті цих справжніх, далеких від альтруїзму сучасних світових стосунків нам варто будувати особисту патріотичну поведінку і давати оцінку нашим політикам, будувати роботу з українською діаспорою. Тільки так ми допоможемо собі і не дамо на поталу свою державу, взявши на себе обов'язок самим без допомоги ззовні розбиратись із своєю владою і своїми політиками. Треба зробити добрий державницький урок із світового резонансу навколо справи Тимошенко, адже цей приклад є класичним взірцем рідкісного прояву справжнього, страшного обличчя сучасного глобалізованого світу.

Ті українці, в тому числі і діаспора та політики, які закликали світ тиснути на українську владу і автоматично на свою державу - виявились не на висоті. Ті громадські діячі, які опинились під гіпнозом цієї події і на час забули про справжні проблеми українців - теж не були на висоті. А тим часом нікому здійснювати конструктивний тиск на владу з метою зробити її сильною, тобто українською. Немає кому змусити піти в забуття табачників і домогтися обмеження нездорової активності грантоїдних проросійських організацій, окремих партій – хай посправжньому дбають про розвиток і збереження самобутності громадян російського походження і не бавляться політикою!

Наші громадянські, економічні і політичні інтереси повинні замикатись виключно на внутрішніх проблемах і передовсім на освіті і захисті від отруювачів свідомості, недопущення свідомого перетворення громадян на бідняків, безглузлого продажу землі, захисті від вимирання передовсім жителів села. Доля жодного політика, який в олігархічній системі найперше хоче влади для своєї компанії, ніколи не повинна заступати життєві проблеми людей. Ми повинні сказати це своїм і чужим політикам, щоб вони знали своє місце і призначення. Виховані брехнею про дружбу народів і фальшивий інтернаціоналізм, ми всього переконаємось в тому, що світ інакший і він ніколи не буде добрим до нас. Наша свобода – це щоденна моральна боротьба фактично з усім світом за те, щоб жити власними традиціями, говорити своєю мовою, виховувати дітей в родині і заробляти гідно, платити податки і мати корисну для себе владу, а також мати виключне право без допомоги чужих порадників карати своїх чиновників і політиків, обирати і вільно міняти особи президентів.

Володимир ФЕРЕНЦ.

ФІРМА ГОЛОВНОГО ІНЖЕНЕРА КОМУНАЛЬНОГО КОМБІНАТУ "ОБІГРАЛА" ТОЙ САМИЙ КОМБІНАТ У ТЕНДЕРАХ НА ПІВТОРА МІЛЬЙОНА

Відділ житлово-комунального господарства Стрийського міськвиконкому за результатами двох відкритих торгів замовив у ТОВ «Комунальник 1» послуг на 1 млн 450 тис. грн. Про це повідомляється у Віснику державних закупівель. Товариство до кінця 2013 року вивозитиме дорожній змет з території міста та стихійних сміттєзвалищ, а також сміття з кладовища за 652,8 тис. грн. Ще за 798 тис. грн «Комунальник 1» буде очищувати, ремонтувати та встановлювати люки та решітки каналізаційних систем. На тендері з вивезення сміття «Комунальник 1» змагався зі Стрийським міським комбінатом комунальних підприємств, яке запропонувало виконати роботи лише на 7 тис. грн дорожче. Протокол розкриття пропозицій учасників у другому тендері всупереч законодавству у Віснику відсутній. Адреси учасників торгів ТОВ «Комунальник 1» та Стрийського МККП співпадають – вул. Нижанківського, 50 у Стрию. Власниками ТОВ є Геннадій Васюкович та Василь Васюкович – екс-директор, а тепер заступник та головний інженер того ж Стрийського МККП.

"Наші гроші. Львів".

Бідні багаті боргами

Швейцарський банк дослідив, що українці бідніші, ніж жителі країн Африки

Швейцарський банк Credit Suisse підрахував, що українці бідніші за жителів багатьох країн Африки, як-от: Ботсвана, Екваторіальна Гвінея, Намібія або Свaziленд. Це не кажучи вже про більш забезпечені північноафриканські держави або ПАР.

У звіті Global Wealth Report, що його підготувала фінустанова, зазначено, що середній статок дорослого українця на 2012 рік становив \$3251, пише Forbes.ua.

Разом із білорусами та молдаванами жителі України – найбідніші в Європі.

Але якщо за доходами українців зараховують до "третього світу", то за обсягом боргового навантаження Україна ближча до багатих країн. На одного українця припадає \$675 боргів. Їх співвідношення до достатку порівнянне з Бразилією і ПАР.

У італійців цей показник удвічі менший.

Із 2000 року боргове навантаження на кожного українця зросло в 50 разів – найбільше у світі.

Нагадаємо, згідно з дослідженням компанії Allianz, Україна посіла 49-те місце в рейтингу серед 52 країн за рівнем заможності населення. На одного українця, за підрахунками компанії, припадає в 150 разів менше грошей, ніж у одного швейцарця, де населення найбільш забезпечене у світі.

За підрахунками Незалежної асоціації банків, українці тримають у банках у середньому 7583 грн, або \$949, що нижче, ніж у Росії (\$3197) і Польщі (\$3801), але більше, ніж у Білорусі (\$832). Всього обсяг депозитів фізосіб в Україні майже 350 млрд грн.

Forbes.ua.

Чому дурні? Бо бідні. А чому бідні? Бо дурні!

Однією з нав'язаних нам, українцям, рис, що визначають вектори нашого національного і державного розвитку, є стереотип бідного замученого селяка-паксія, який не має грошей, не має хати, зрештою – нічого нікого не має, в тому числі й держави. Зрозуміло, як день Божий, кому вигідно впроваджувати і підтримувати такі настрої всередині українства. Незрозуміло, чому українці все ніяк не відмовляються від цього ярма одвічного бідака і воліють юрбами вижджати на чорні роботи за кордон, а не намагатись стати успішними й заможними хазяями у власній хаті – власній державі? Пояснень цьому можна найти багато: насамперед це дуже низька національна та особистісна самооцінка, наслідком чого є відсутність відчуття національної і особистої гідності. Також – плаксивість, зашореність і небажання відповідати за власне життя, звальювання всіх негараздів на брак грошей. Але, якщо добре поміркувати, то неозброєним оком помітно, що бідність – це не брак грошей, не старий занашений піджак, не борги та несплачені рахунки, а елементарна недорікуватість. Цілком за прислів'ям: «Чому дурні? Бо бідні. А чому бідні? Бо дурні!»

Політикум

«СВОБОДА» несе Україні нову якість політики

Напередодні виборів ситуація виглядала так: або українці показують хто в домі господар, або тут остаточно буде побудована олігархічна квазі-диктатура за російським зразком. На тлі цієї перспективи фракція радикальних націоналістів в парламенті - дрібний шок.

Треба розуміти, - націоналісти в українському парламенті були і є з самого початку його заснування. Але раніше йшлося про окремих діячів у складі інших фракцій, про дрібні партії у складі чужих блоків. Характер парламентських націоналістів, як правило, інтелігентсько-народний, вишиванковий, їхня політика (за рідкісним винятком) - від початку до кінця кабінетна. Свобода - перша партія, що увірвалася до Верховної Ради прямо з вулиці. Відразу на 10,44%.

Дурні російські націоналісти, дізнавшись про успіх "Свободи", вспузирилися традиційними прокляттями на адресу хохлів-русофобів. Розумні взялися досліджувати її політичну програму, сподіваючись знайти підказку, ключ, який відкриє їм самий шлях у велику політику. Але справа зовсім не в програмі. Крім того, що велика частина виборців цю саму програму традиційно не читає, багато хто навпаки голосував за "Свободу" в надії, що офіційні партійні програми пишуться для галочки, а в реальності за ці пункти ніхто братися не буде. Ну яка заборона абортів? Ну навіщо графу "національність" у паспорт? Невже руки до цих питань дійдуть? І так проблем вище даху.

За українських націоналістів голосували російськомовні, голосували національні меншини (в тому числі чимало безнадійних евреїв), голосували навіть ЛГБТ і космополітична просунута інтелігенція.

Ось чому:

ПОМІРКОВАНІСТЬ

"Свобода" навіть не намагалася зобразити із себе лібералів, і це зіграло їй в великий плюс. Весь лібералізм обмежився зовнішнім ребрендингом, і заявою Олега Тягнибока: "... націоналізм - це любов". Коли деякі кажуть, що Тягнибок з роками став поміркованішим, треба розуміти - обережнішим у словах.

Взагалі, коли вуличні націоналісти намагаються сподобатися широким масам і намагаються грати поміркованих, вони пролітають відразу на двох фронтах. Велика частина пост-радянського електорату сприймає правих виключно через ЗІГ-хайль-РУДОЛЬФ-ГЕСС-Гітлерюгенд-СС! - і ні в яку поміркованість не вірить. Зате для симпатиків умірені націоналісти - це старі вусаті рухівці, які на мітингах пісні народні співають. Коли просрали все, і пісні не допомагають, люди легко до помір-

НА СВОЇЙ БОГОМ ДАНІЙ ЗЕМЛІ

кованістю вбачають боягузтво і нерішучість (див. долю экс-президента Ющенка).

"Свобода" не намагалася всім і кожному розтлумачити, що вони не нацистські штурмовики, справедливо розуміючи, що комуністична пропаганда припаяла ці страшилки намертво. Але, якщо від наліплюю страху неможливо позбутися, його можна використувувати - міцні нетолерантні вуличні хулігани постави єдиною силою, здатною на рівних говорити з кримінальними братками "регіоналів". По суті, виборці голосували не за програму партії, а за її методи.

Як показали минулі вибори, вміння організуватися і бити морди дійсно необхідно в умовах пост-радянської демократії. Кулаки дуже допомогли відстояти голоси виборців, коли почалися відверті підтасовки. На секундочку, - довелося битися з міліцією, з бандитами, з найманими спортсменами-єдиноборцями, довелося організувати мобільні бригади, які в день (і ніч) виборів кружляли по містах, кидаячись з однієї гарячої точки в іншу.

На кону - реальна влада і божевільні мільйони грошей, викинуті на передвиборні кампанії. Ці вкладення захищаються всіма доступними методами. Як казав Бенджамін Франклін: "Демократія - простір домовленості незалежних, озброєних чоловіків".

ІДЕОЛОГІЯ

Характерна особливість України в тому, що історичні герої, які поклали свої життя за її незалежність, як і раніше, офіційно вважаються військовими злочинцями. Міністерство освіти очолює людина, яка відкрито зневажає країну і не визнає права українців на існування. Тут рідна

мова, як і раніше, перебуває під загрозою, як за часів імперії. Іншими словами, тривала несправедливість дійсно створила запит на національний прорив, особливо в середовищі молоді, що не потрапила під пряму радянську пропаганду. Ця хвиля добре відчувалася під час "помаранчевої революції" в 2004-му, проте сама по собі не піднесла жодну націоналістичну партію до такого триумфу. Зате створила вдалий момент.

Ідеологічна платформа "Свободи" була сформована ще в часи жорстокої різанини з поляками і війни проти СРСР на західній Україні в середині ХХ століття: Нація - понад усе, нація - це спільнота крові і культури, причому кров на першому місці. Ми на СВОЇЙ, БОГОМ ДАНІЙ землі, іншим грати за нашими правилами, або йдіть до біса. Комуняку - на гілляку, з нами Бог і Україна!

... Людям з тонкою душевною організацією, навіть національно мислячим, такі квадратні формулювання не зрозумілі. Зате цей простий, як кастет, націоналізм відмінно розуміється народом.

"Свобода" - єдина по-справжньому ідеологічна велика українська партія. Коли демократи поведуться як диктатори, а комуністи як буржуї, така послідовність вигідно відрізняє. У "Свободі" дійсно вистачає щирих фанатиків. Коли в країні безнадійно купується і залякується все - від рядових виборців до Центральної виборчої комісії, хоча б десяток фанатиків необхідно як повітря. "Одна людина з ідеєю дорівнює по силі ста тисячам всього лише зацікавлених".

Велика частина виборців, котрі вибрали на цей раз "Свободу", ні за які бублики не проголосували б за Олега Тягнибока на президентських виборах. Але те, що в парламенті має бути хоча б одна нерозгризаєма фракція, розуміють усі.

ТАКТИКА

"Свобода" - перша вулична партія, яка зрозуміла, що незалежна Україна є факт, а значить, можна не гратися в ANTI-SYSTEM, не мріяти про нову Гайдамаччину, а виходити зі схронів і робити політику. Власне, уся їхня діяльність була заточена на входження в офіційну владу, за що вони заслужили багато кривих усмішок від ідеологічних соратників.

Зараз у них за спиною не одні вибори різних рівнів, присутність в місцевих органах влади (на західній Україні), і навіть свій мер обласного міста - Тернополя. За такий підхід колеги традиційно звинувачують "Свободу" в продажності. Питання про джерела її фінансування улюблене, версій багато.

Серед "свободівців" немає жодного політв'язня, крім тих, що перейшли до них уже в тюрмі. Зате є солідні бізнесмени, освічені молоді фахівці, люди зі статусом. "Свобода" змогла відклеїти від себе слівце "маргінали". У першу п'ятірку партії входить народний улюбленець, актор Богдан Бенюк. З часом багато вуличних правих зрозуміли, що маючи такий дах, можна впевненіше робити добрі справи.

"Свобода" сповідувала жорсткий партійний принцип - вони були під своїми прапорами на будь-якій загально-громадянській акції, працювали на бренд, буквально розштовхуючи конкурентів ліктями. І зараз підім'яли під себе весь правий сектор; інші організації або злилися в нуль, або розгромлені владою ("Тризуб", "Патріот України").

ЛЮДИ

"Свобода" - єдина з партій, яка не висунула в мажоритарні округи жодного мільйонера (для порівняння - у робітничо-селянських комуністів з КПУ таких, якщо не помиляюся, дев'ять).

У "Свободі" є справжній низовий актив, а не наймані махальники прапорами, справжня середня ланка, а не молоді перспективні кар'єристи на зарплаті, справжня верхівка, а не бізнес-клуб за інтересами.

У "Свободу" дійсно можна прийти з вулиці - і стати політиком. Єдина партія в Україні, яка без грошей може зібрати масовий мітинг в столиці, чий активіст роками (!) без жодного гонорару агітує на вулицях. Якщо виборець йде по вулиці і бачить агітаційний намет "Свободи", то з величезною ймовірністю виявить в ній людину, який приїхала сюди за власний коштом і в особистий час. Про інші українські партії такого не можна сказати в принципі, а значить, "Свобода" несе виборцям нову якість політики. Це дорогого вартує. Щоб зібрати всіх цих людей, Олег Тягнибок і його команда провели величезну організаційну роботу, багаторічну роботу. І, врешті-решт, змогли переконати населення, - якщо хто здатний вигризти у владі перемогу, то це націоналісти.

Народний Оглядач.

Лікбез

В українській мові слово "еліта" має два значення, які в соціальному контексті, часто суперечать один одному. Як правило, під елітою розуміємо крадість, обраність, і, водночас, політичну верхівку держави.

Оскільки пересічний українець рідко може використати хороші епітети в бік влади, йому здається некоректним використання терміну еліта по відношенню до українських політиків. Тим не менше, політичну еліту необхідно розуміти виключно як людей, які приймають найважливіші політичні рішення.

Еліта є обов'язковою складовою життя будь-якої організованої спільноти, і вона завжди формується з самої цієї спільноти. Багато в чому погляди, цінності, культура політичної еліти можуть служити індикатором рівня розвитку самого суспільства.

В Радянському Союзі основним джерелом формування еліти була комуністична партія. Поки політик чи чиновник діставалися до керівного поста, вони тривалий час абсорбували ліві ідеї - в жовтенятах, піонерах, комсомольцях і ще десяток років в самій партії - і це забезпечувало їхню лояльність системі.

Звичайно, разом з цим вони абсорбували і опортунізм, коруп-

Українська еліта: звідки ноги ростуть

цію, інтриги тощо, але якби там не було, система проіснувала майже 70 років.

Звідки взялися?

Ключову роль в формуванні особистості політика відіграє середовище, в якому він реалізує свій потенціал, отримує певні на-

вики, знання та досвід. Аналіз біографій українських політиків цілком очікувано виявив ключову роль двох середовищ формування еліти: бізнес та держслужба.

Так, вихідці з бізнесу складають 36,2%, а вихідці з держслужби - 22,7%. Ще 9,1% - це колишні керівники державних підприємств. Професійні політики, до яких відносно людей з великим досвідом політичної боротьби та перебування на партійних поса-

дівка складають 6%, представники сфери освіти та науки - 5,2%, по 4% представляють силові відомства та медіа. І тільки 2,8% представляють громадські орга-

нізації та 1,4% експертне середовище.

За кадром

Багато інших даних присутніх в біографіях українських політиків досить складно виміряти в цифровому вираженні. Однак, ці дані дають додаткове розуміння процесів формування сучасної політичної еліти.

Фактично, українські політичні сили побудовані за принципом груп різних рівнів. Більшість політиків перейшли в політичну еліту завдяки зв'язкам з невеличкими групами, керівник якої входить в групу вищого рівня, і так далі аж до лідера політичної сили.

Групи переважно формуються за інтересами, бізнесом або регіональним представництвом, і, як правило, вони сформовані ще до переходу в політичну площину.

Це означає, що основним принципом перетворення успішного бізнесмена чи чиновника на політика є лояльність до тих, хто дає йому такий шанс.

Не ефективність, не компетентність, не можливості особи, а саме її лояльність. Кожен керівник групи несе відповідальність за своїх людей. До речі, за подібним принципом будується мафія.

Отримані дані самі по собі дають відповіді на багато питань щодо того, кому одне з найбільших суспільств Європи надало право вирішувати свою долю. Однак, хотілося б зробити додаткові акценти.

А вони такі: У суспільстві рабів не може бути еліти. Що стосується нашої еліти-па-ханів, бандитів, злодіїв всіх спеціалізацій з купленими вченими ступенями, магістрів, кандидатів і докторів наук, то маємо те, на що заслуговуємо, бо вони нас мають, а ми гарно співаємо.

Віктор АНДРУСІВ.

Спаси нас, Господи!

Легким кроком у „блакитну” Європу

Старий Світ впаив. Це відбулося ще 21 грудня 2005 року, коли останній консервативний бастион, Британія, прийняв закон про легалізацію одностатевих шлюбів. Скориставшись можливістю, співак Елтон Джон цього ж дня „вийшов заміж” за свого давнього коханця, канадського дизайнера Девіда Фернішема.

Але на цьому атака на інститут сім'ї не закінчується. 18 січня 2006 року, Європейський парламент прийняв резолюцію, у якій закликає країни-члени ЄС почати нові заходи для легалізації одностатевих союзів у країнах Європи. Резолюція закликає європейські країни змінити своє законодавство, зробивши його більш „дружелюбним” щодо прав гомосексуалістів. Парламентарі думають, що викоринити дискримінацію можливо шляхом надання одностатевим союзам усіх прав, що закріплені за подружніми парами, у тому числі – права на усиновлення дітей. Також євродепутати пропонують популяризувати гомосексуалізм, проводити кампанії, що висвітлюють його з позитивного боку у школах, університетах і ЗМІ.

А ще Європарламент має намір зробити ревізію законодавства всіх країн, що входять до складу ЄС на предмет відношення до гомосексуалістів. Планується розробити низку заходів проти країн, у яких не розпочинаються дії по боротьбі з дискримінацією гомосексуалістів.

Дослідження показали, що кількість гомосексуалістів у різних народів сягає 2-4%. Найбільший відсоток їх у країнах Західної Європи. Практично до кінця ХХ століття гомосексуалізм вважався психічною хворобою. І лише під тиском різних політичних та громадських представників сексуальних меншин, з січня 1993 року вступив у дію 10-й Перегляд Міжнародної класифікації хвороб, у якому гомосексуалізм був виведений з категорії хвороби і визначений як сексуальна орієнтація.

На сьогоднішній день Церква займає жорстку позицію щодо гомосексуалізації суспільства. І хоча деякі християнські деномінації піддалися ліберальному впливу, переважна більшість католиків, православних та протестантів тверді у своїх переконаннях. Така позиція породжена біблійним розумінням шлюбу, як добровільного заповіту між чоловіком та жінкою, який скріплюється самим Богом. І чоловік, і жінка створені

Господом лише для гетеросексуальних стосунків, і вибрано в шлюб. Гомосексуалізм не вважається орієнтацією, а лише набутим способом мислення людей та результатом їхньої поведінки.

Марними, поки що, залишаються усі спроби захисників „блакитного коханця” довести те, що гомосексуалізм є вродженою сексуальною орієнтацією людини. ЗМІ активно намагалися проштовхнути інформацію про те, що „гей-ген” вже знайдений, але жодне із висвітлених пресою досліджень не отримало наукового підтвердження. Якби все-таки одностатевий потяг був генетично запрограмованим, то слід було б очікувати, що у генетично ідентичних близнюків буде однакова сексуальна орієнтація. Проте існує безліч повідомлень про ідентичних близнюків з різною сексуальною орієнтацією. Більше того, різноманітні дослідження виявляють, що формування гомосексуальності відбувається завдяки зовнішнім факторам, які діють на дитину.

Нав'язати суспільству віру у міф про вроджену гомосексуальність вигідно, в першу чергу, тим, хто сам знаходиться під владою цього гриха. Як кажуть: „Допоміг собі – допоможі товаришу”. А Україна, з її традиційними християнськими цінностями, здається їм неабияким ласим шматочком, який так і хочеться вкусити. Для цього вони йдуть на будь-які заходи. Наприклад, намагаються нав'язати думку: „Щоб стати частиною Європи, розділити її багатство та економіку, треба також прийняти її новітні цінності”. Дуже часто пропагандисти „блакитних” ідей вкладають мільйони євро у боротьбу з наркоманією, СНІДом на Україні, непомітно намагуючись проштовхнути свої гомосексуальні позиції. Вони замилюють нам очі гарними „демократичними” гаслами про рівність всіх людей, паралельно проповідуючи свої цінності.

Шлюб ґрунтується на вільній згоді жінки і чоловіка. Так говорить Конституція України. В ній немає місця для одностатевості або гомосексуальності. Їм немає місця також у нашій культурі, освіті, літературі та Церкві. Зрештою, блакитний колір на нашому прапорі символізує не гомосексуальний рай, а небо, яке є престолом Божим. А ми, його творіння, призначені Господом для кохання, а не для гомосексуалізму.

Сергій ШАРАЄВСЬКИЙ.

Думи мої

Країну, де кримінальна практика влади довела до вимирання цілі регіони, де кращі інтелектуали вже виїхали за кордон, де парламент збирається тільки щоб поділити бюджет, де судді потрібно дати хабар для прийняття рішення по закону, де всі громадяни рівні, але ті що з мандатами чи посвідченнями трохи рівніші за інших, де десятки тисяч кинутих дітей, де нормою стали рейдерські захоплення підприємств, де мера за неприбраний сніг не можливо спитати (бо він на постійному зв'язку з космосом).

Країну, де національною ідеєю стало вкрасти з бюджету, захопити шматок держвласності, перевести гроші в офшори і з кількома паспортами чекати часу наближення до котеджів на Кіпрі. Тільки нації, як мені здається, в такій національній ідеї немає, як немає і майбутнього.

Але ми мали і іншу країну. Ми мали країну національного романтизму початку 90-х, коли мільйони вірили в ідеали, а студенти протестували не лише за гроші.

Ми мали країну, де всі неблаговидні вчинки наших політиків хоча б діставали розголосу.

Ми мали країну, котру мріяли перетворити на міцну європейську державу з таким же рівнем життя.

Ми мали країну, де навіть з формальними атрибутами нашої незалежності за 19 років виросло ціле покоління. Це була країна нашої віри, мрії і сподівань.

Тут чомусь згадується Василь Симоненко: "Можеш все на світі вибирати сину, вибрати не можна тільки Батьківщину".

Сьогодні вічні дискусії націоналістів і демократів про пріоритетність національної ідеї чи демократичних інститутів громадянського суспільства перед реальною загрозою потопання демократичних принципів і втрати національної державності теж втрачають сенс.

Я вважаю, що за країну, яку ми можемо втратити, варто поборотися. І саме за цю країну варто жити і варто помиритися - якщо не для себе, то хоч для наших дітей.

Олег ФИЛИК.

Копитом Пегаса

СЛІПІЙ ЕЛЕКТОРАТ

Жиди, татари, вбивці і масони, злодії, зрадники, падлюки і мажори, олігархічна челядь з ними в ряд, а також дядько, кум, і сват, і брат - усіх їх у український бундесрат веде народ - сліпий електорат, який по тому сам уже не рад, що Україна стала "султанат". Де правда і у чому сила, брат?

Стурбовані аж геть не тим, що треба, Ідемо у пекло, прагнучи до неба.

У СВІТІ

Я сновидаю, сновигаю У світі глуцтва та інтриг,

ЦИТАТИ ДНЯ

«Головна причина нещастя нашої нації — брак націоналізму серед ширшого загалу її». **Микола Михновський.**

«Нас мало, але голос наш лунатиме скрізь по Україні, і кожен, у кого ще не спідлене серце, озветься до нас, а в кого спідлене, до того ми самі озвемося!». **Юліан Вассиан.**

«Дорога до Бога веде через Батьківщину». **Дмитро Донцов.**

«Кожна нація має свій власний закон, свою власну правду й повинна лише їм коритися». **Степан Бандера.**

«Нашим природним середовищем стало вже

Серед людей — у вовчій зграї...
Все більш німіє мій язик.

ЗИМА

А білий сніг — як чистий лист паперу, І Вінні пише жовтим лист комось.
*Вінні — кличка сенбернара

ПОРАДА

Не треба прислухатися до хвороб, Перебирати ознаки їх уявою, Бо зразу ж найостанніший з мікроб Обрадує вас власною появою.

Ніщо не тішить в старості мене,
Лише життя спокійне споглядання.

змагання, змістом нашого життя — боротьба». **Ярослав Стецько.**

«Кожне відродження нації виходить із неї самої...».

«Воли не дають — її треба здобути, влади не дарують — її треба забра-ти силою у ворога». **Юрій Липа.**

Тепер, як ніколи, ми мусимо змагатися за спільноту в нації і за братерство в народі. Але, йдучи за тими гаслами, ми повинні дбати, щоб вони були не лише «міддю бряцяючою», а найглибшою правдою, для якої варто жити і вмирати.

«В боротьбі виростає сила, розвивається свідомість, набирає животної енергії національна воля, боротьба ставить на порядок денний питання про організацію національних сил, про сталеві, міцні форми цієї організації...» **Симон Петлюра.**

Реклама

Магазин Кванду
пропонує

найкращу будівлю акційних квандових Кванду з різних країн: безпеку, кращі умови перебування та симпатичних квандів: а також ідеальної асфальтованої дороги, як на колісному.

М.Стрий, вул. Зелена, 24 (напроти супермаркету «СМАЙЛ») ПОНЕДІЛОК - П'ЯТНИЦЯ з 12:00 до 19:00 НЕДІЛЯ з 12:00 до 17:00 ТЕЛЕФОН: 10324572948

ІМПЕРІЯ ДВЕРЕЙ

двері міжкімнатні комплект:

543грн 643грн 624грн 643грн 1118грн

двері ВХІДНІ:

890грн 1300грн 1800грн 2400грн 5700грн

Адреса: м.Стрий вул. Зелена 24 (2поверх) вул. Січ.Стрільців 10/52

тел.: (063)367-52-83; (098)211-74-25

СУЩИ-БАРИ АСАХІ АСАХІ

СУЩИ-БАРИ АСАХІ АСАХІ

ПАБ ЧІКАГО ЧІКАГО

ДОСТАВКА ПИЦЦІ ТА СУШІ.

Чекаємо на Вас за адресою:
м.Стрий, вул. Валова, 7.
Тел. 050-581-78-20, 067-115-73-30.

3Color

— професійна фотозйомка,
— двокамерна відеозйомка у FullHD,
— музичний супровід Вашого свята

Роман (097)4885186

Дмитро (066)9780617

WWW.3COLOR.STRYI.BIZ

International Road Transport Union (IRU)

Міжнародний союз автомобільного транспорту (MCAT)

ОТРИМУЙТЕ ПОСВІДЧЕННЯ ВОДІЯ МІЖНАРОДНОГО ЗРАЗКА

За довідками звертайтеся тел.: (00380) 3245-5-11-00, 098-065-43-77.

INTERNATIONAL DRIVER LICENSE PERMITS DE CONDUCERE CARTE DE CONDUCERE PATENTE DE CONDUCERE LICENZA DE CONDUCERE

ВОДИТЕЛЬСКОЕ УДОСТОВЕРЕНИЕ АВТОМОБИЛЯ С СЕРТИФИКАТОМ ДОПУСКА К ВОДИТЕЛЬСКОМУ РАБОЧЕМУ МЕСТУ

ID 21000000
FULL NAME
ADDRESS
CITY, STATE, COUNTRY
PLACE OF BIRTH: COUNTRY
DOB: NOW/08/0800 CAT:
SEX: M EYES: BROWN HT: 170 CM
ISS: Apr. 6. 2005 EXP. Apr. 6. 2008

SIGNATURE